

РЕШЕНИЕ

№ 5598

гр. София, 14.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4701** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. А. А., като пълномощник на **СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР)**, отдел „Пътна полиция“, срещу **РЕШЕНИЕ** от 12.12.2022г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 98^{-ми} състав**, по н.а.х. дело №3591/2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че административно-наказаното лице не е ангажирало доказателства, които да опровергават констатациите, направени в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), както и доказващи неговата невинност относно вменените му нарушения. Твърди, че в разрез с принципа на равнопоставеност и в противоречие с нормата на чл.189, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), са изводите на първостепенния съд, тъй като са основани изцяло на обясненията на страната, без да са взети предвид показанията на актосъставителя и АУАН. Смята, че не са положени необходимите усилия от страна на решавания състав да събере всички относими доказателства с оглед разкриване на обективната истина. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и

вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №21-4332-000835/29.01.2021г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Д. И. Г. от [населено място], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Х. Р., поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за две съдебни инстанции.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор В. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №21-4332-000835/29.01.2021г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ на СДВР, на Д. И. Г. са наложени две административни наказания: 1) „глоба“, в размер на 100 (сто) лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП и 2) „глоба“, в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл.185 ЗДвП,

за това, че на 15.01.2021г., около 22⁰⁰ часа, в [община], по общински път №S.-S., по С. скоростна тангента, с посока на движение от [улица]към разклона за кв. Т., управлява влекач марка „Скания Р 440“ с държавен контролен номер (ДК) [рег.номер на МПС] , с прикачено полуремарке „К. СН“ с ДК [рег.номер на МПС] , регистрирано на фирма „Карго Стайл“ ООД без валиден годишен технически преглед и при връзката с [улица], на осветен участък от пътя, не се подчинява на подаден своевременен и ясен сигнал за спиране със стоп палка по образец тип МВР и не спира своевременно, с което съответно е нарушил разпоредбите на чл.147, ал.1 и чл.103 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №21-4332-000835/29.01.2021г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства решаващият състав е обосновал извод, че НП е издадено в противоречие с приложимия материален закон. Приел е, че ответникът по касация Г. не е собственик на процесното ремарке и за него не е съществувало задължение да представи същото за технически преглед, поради което не е следвало да бъде санкциониран по чл.185 ЗДвП. По отношение на нарушението на чл.103 ЗДвП, съдът е приел, че съставът на това нарушение не е осъществен от обективна страна – подаденият сигнал за спиране не е достигнал до водача – той е бил заслепен от бяла светлина, и макар да има данни, че участъкът е бил осветен, съдът намира, че водачът не е могъл да възприеме сигнала, подаден му от контролните органи и съответно да го изпълни като спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място.

Решението е неправилно В ЧАСТТА, с която НП №21-4332-000835/29.01.2021г. е отменено по отношение на нарушението по чл.103 ЗДвП, и е правилно в останалата част, по отношение на нарушението по чл.147, ал.1 ЗДвП.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 98-^{ми} състав.

С разпоредбата на чл.103 ЗДвП е въведено императивно задължение за водача на пътно превозно средство при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. За неизпълнение на това задължение законът – чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП, предвижда административно наказание – „глоба“, в размер от 50 до 200 лева и лишаване на водача от правото да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца. В процесния случай е било безспорно установено, със събраните писмени и гласни доказателства, че на посочените в АУАН дата и час, ответникът по касация не е спрял при подаден от контролните органи сигнал. Съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. В хода на съдебното следствие касаторът не е оборил фактическите констатации, отразени в АУАН. СРС е събрал доказателства, че участъкът, по който се е движил водачът на МПС е бил осветен. Настоящият съдебен състав не приема, че неправилно подаден в тъмната част на денонощието сигнал е равнозначен на обективна невъзможност за възприемане на този сигнал. Ответникът по касация е бил този, който носи тежестта на доказване на тези твърдения. Неправилно съдът е приел, че деянието е несъставомерно, тъй като такова би било само ако сигнал не е бил подаван или в случай, че той не се е отнасял за съответния водач, които хипотези не са доказани в процеса. От показанията на свидетелите се доказва (както и самият Г. твърди), че последният е бил осветен с бял лъч светлина от фенерче. Действително нормата на чл.170, ал.3, изр.2 ЗДвП допуска през нощта сигналът за спиране да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина, но настоящият съдебен състав намира, че след като водачът Г. е възприел, че осветяването е било насочено именно към него, е бил длъжен да спре за проверка. Както бе посочено по-горе, за нарушаване разпоредбата на чл.103 ЗДвП, санкционната норма на чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП, предвижда административно наказание – „глоба“, в размер от 50 до 200 лева и лишаване на водача от правото да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца. Настоящата касационна инстанция намира обаче, че в НП не са изложени мотиви защо наложената санкция е в размер над законоустановения минимум. Това е пречка да се извърши проверка правилно ли е определен размерът на наложеното наказание не на законовия минимум. Ако административният орган беше изложил мотиви защо е наложил административни наказания в среден размер, тези мотиви могат да бъдат проверени и така да се прецени определеният размер на същите. Законът посочва границите на административните наказания, но във всички случаи, когато те не са определени на законовия минимум следва да се изложат съображенията за това. След извършена индивидуализация на наказанието за конкретния случай, като взе предвид чл.27 ЗАНН

и това, че не са представени доказателства за извършени други такива нарушения, настоящият съдебен състав смята, че наказанието следва да бъде определено в минимален размер - „глоба“, в размер от 50 (петдесет) лева и „лишаване на водача от правото да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 (един) месец. Решението на СРС, в тази му част, следва да бъде отменено, а процесното НП – изменено, по отношение на размера на наложените административни наказания.

Настоящият решаващ състав споделя изводите на първостепенния съд относно нарушението по чл.147, ал. 1 ЗДВП. Съгласно посочената разпоредба регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на подразделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Специалният състав на чл.181, т.1 ЗДВП предвижда носене на административнонаказателна отговорност на собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. В настоящия случай, Г. не е собственик на прикаченото ремарке към управлявания от него влекач, поради което и за същия не съществува задължение да го представя на технически преглед. Следва да се има предвид и обстоятелството, че за извършването на технически преглед е необходимо представянето на определени документи, които притежават единствено собствениците на МПС. Предвид липсата на изрично предвидено в ЗДВП задължение на водач на МПС, което не е собственик, да го представя на технически преглед, съдът намира, че е недопустимо на същия да се налага наказание по общата санкционна норма на чл.185 ЗДВП. Внимателният прочит на текста на чл.147, ал.1 ЗДВП не дава отговор на въпроса чие е задължението да предостави МПС на технически преглед, но след систематични тълкуване на тази диспозитивна норма със санкционната такава на чл.181 ЗДВП, навежда на извод, че задължението по чл.147 ЗДВП е на собственика на автомобила, съответно на ремаркетото. Лицето, посочено като нарушител, в АУАН и в НП, не отговаря на изискването да е извършител на административно нарушение по чл.147, ал.1 ЗДВП, доколкото не е собственик на ремаркетото. В този смисъл, решението на районния съд в тази му част, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д ЗАНН, страните имат право на разноски, но в съответствие с отхвърлената и уважена част от жалбата, разноски не се присъждат, а остават за страните, така, както са ги направили.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 12.12.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98^{-ми} състав, по н.а.х. дело №3591/2021г., В ЧАСТТА, с която е ОТМЕНЕНО Наказателно постановление НП №21-4332-000835/29.01.2021г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ на СДВР, за нарушение на чл.103 ЗДВП, и вместо него постановява: ИЗМЕНЯ Наказателно постановление НП №21-4332-000835/29.01.2021г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ на СДВР, като на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДВП НАЛАГА на Д. И. Г.,

ЕГН 73121217720, административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 месец.

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 12.12.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 98^{-ми} състав, по н.а.х. дело №3591/2021г., В ЧАСТТА, с която е ОТМЕНЕНО Наказателно постановление НП №21-4332-000835/29.01.2021г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с което на Д. И. Г., на основание чл.185 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 20 (двадесет) лева, за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.